

Voor de jeugd

Bijbelvertelling: van Abram, Melchizedek en een sluwe koning.

De vorige keer hoorden we hoe Abram met zijn mannen en al de bevrijde gevangenen weer op de terugweg waren. Van twee gebeurtenissen op de terugweg willen we nog iets vertellen.

De koning van Sodom behoorde niet tot de gevangenen. Spoedig drong het gerucht van Abrams overwinning tot hem door. Snel zoekt hij nu wat overgebleven mensen bij elkaar. In optocht gaan ze Abram tegemoet. De koning van Sodom wil Abram bedanken voor de hulp die Abram geboden heeft. In de buurt van Salem - dat is een kortere naam voor Jeruzalem - ontmoeten ze elkaar.

Maar kijk daar eens. Uit de poort van Salem treedt een eerbiedwaardige man naar buiten. Achter hem komen nog een paar mensen, die dragen brood en wijn.

Ze wandelen in de richting van Abram en z'n mannen. Wie is toch die man, en wat wil hij?

Die man heet Melchizedek en hij is de koning van Salem. Maar hij is niet alleen koning, hij is ook priester. Het werk van een priester was; offeren en bidden. Dat deed Melchizedek ook. Jullie denken vast: die arme man zal wel aan de afgoden van hout en goud offeren. Mis... Het

wonderlijke is dat Melchizedek een priester van de Heere is, de echte Heere, Die in de hemel woont. Melchizedek en Abram hebben dezelfde Heere. Hoe kan dat nu? Was Melchizedek's vader soms ook een echte priester? Of heeft zijn grootvader misschien gezegd? "Jij moet maar priester worden?". Ook niet. Niemand van de mensen heeft het hem geleerd. Niemand van de mensen, heeft hem priester gemaakt. Hoe is hij dan toch priester geworden?

Wel, de Heere heeft hem priester gemaakt. De Heere heeft hem ook geleerd hoe hij alles doen moest.

Midden in het heidenland woont een priester die ook koning is, of beter: een koning die ook priester is.

Een priester van de allerhoogste God.

Misschien heeft Abram wel eens gedacht dat er niemand meer was die de Heere diende. Maar dan had hij het toch mis...

Kijk, nu ontmoeten ze elkaar. Abram kijkt heel verbaasd.

Melchizedek strekt zijn handen uit boven Abrams hoofd en zegent hem. Hij zegt tegen Abram: "Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van de hemel en de aarde, en gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft".

Daarna eten ze allen van het brood en drinken van de wijn. Abram heeft er een vriend bij. Een vriend die ook de Heere vreest en dient. Abram eert Melchizedek door hem het tiende deel van de buit te geven. Zoals Melchizedek rechtstreeks door de Heere tot koning en priester is gemaakt, zo zou ook eenmaal de Heere Jezus door God zelf tot Hogepriester gemaakt worden.

De koning van Sodom staat heel verbaasd toe te kijken. Hij begrijpt er niets van. De koning van Sodom is geen vriend van de Heere.

Hij luistert altijd naar de duivel. Als Abram en Melchizedek uitgesproken zijn gaat hij ook wat zeggen. "Abram", zegt hij, "jij mag alles

hebben. Je mag het goud en het zilver en alle mooie spullen. Geef mij dan de mensen weer terug".

De koning van Sodom denkt bij zichzelf: "Laat Abram die spullen maar houden, als ik de mensen maar heb. Om koning te zijn moet je toch onderdanen hebben. En als ik weer mensen heb, dan krijg ik vanzelf wel weer goud en zilver, koeien en schapen".

Maar nu vergist de koning van Sodom zich toch. Want Abram antwoordt hem: "De Heere is de Eigenaar van alles. Hij is mijn getuige dat ik van jou niets aan kan nemen. Ik wil nog geen draadje of een schoenriempje van je hebben. Nee koning, je zult nooit kunnen zeggen dat jij mij rijk hebt gemaakt. De Heere heeft mij alles beloofd en zal het ook zeker geven. Laat alleen mijn buurmannen, die mij geholpen hebben, maar wat moois uitzoeken. Maar ik bedank er voor".

De koning van Sodom lijkt wel wat op de duivel.

De duivel interesseert zich ook niet zoveel voor goud en zilver.

Van de duivel mag je dat allemaal hebben. Maar wat wil de duivel dan? Hij wil ons helemaal hebben. Hij redeneert zo: als de mensen dood gaan dan hebben ze toch niets aan al hun spullen. Alles moet achterblijven. Waar het mij om gaat is, dat ik ze dan maar allemaal met me mee kan slepen.

Toch krijgt de duivel niet altijd z'n zin. Dat komt omdat de Heere Jezus veel sterker is dan de duivel.

De Heers Jezus kan de duivel wel vastbinden en zeggen: "Blijf van die kindertjes af, die zijn van Mij".

Oja, de duivel heeft wel geprobeerd om de Heere Jezus om te praten. Hij zei tegen Hem; "U kunt heel de wereld van mij krijgen als U voor mij knielt". Dat heeft de Heere Jezus, niet gedaan. Hij heeft die lelijke leugenaar gezegd dat Hij nooit voor de duivel zal knielen.

De Heere Jezus zei: "Ik kniel alleen voor de Heere God".

De Heere Jezus heeft ook tegen Zijn discipelen gezegd dat zij altijd aan de Heere mogen vragen: "Verlos ons van de boze".

Daarom leren de vaders en moeders hun kinderen ook vragen om een nieuw hart. Ons eigen hart wil altijd naar de duivel luisteren.

De Heere Jezus heeft al een heleboel kinderen van de duivel afgenomen. Nu begrijp je meteen waarom de duivel zo'n hekel aan de Heere Jezus heeft.

Wat zal het slecht aflopen met de duivel en al z'n vrienden... Luister maar:

God zal u voor Zijn wraak doen bukken;
en door Zijn sterke hand
u uit uw tent en schuilplaats rukken,
ontwort'len uit uw stand.

De vromen zullen, vrij van nood,
dan lachen om uw dood...

(Psalm 52:4)

D.C.O.

-oOo-